

Делфи метод

Методът Делфи е известен като **метод за оценка и избор**. Името му идва от Делфийския оракул, който се свързва с точни предсказания. Методът изисква колективна оценка, осъществена с помощта на експерти. Счита се за един от най-надеждните методи при този тип оценка. Провежда се на няколко етапа, свързани с анонимните мнения на експертите и анализи към тях, за постигане на еднакво мнение като резултат. Използва се главно при взимане на управленски решения свързани с мениджмънта в организации или фирми.

Същност

Методът Делфи представлява метод за вземане на решения, основани на определено количество събрана и анализирана информация. Методът е разработен от корпорацията Rand за американските военно въздушни сили през 1960 г. По-късно правителството на САЩ го използва като инструмент за формиране на резултати от група. Името му идва от Митичния Делфийски оракул, известен с точността и правотата на предсказанията си. За осъществяване на метода са необходими няколко експерти, които да дадат своето мнение по разглеждания проблем. Всеки експерт е избран анонимно, като най-често връзката с него се осъществява с писмо. В него той се уведомява, че е необходима експертната му оценка по проблем или задача. Обикновено експертите са от различни области на науката. След избора на експерти и уведомяването им за искането на тяхната оценка се съставя надеждна програма за анкетирането им с няколко последователни тура. Въпросите могат да се изменят след всеки следващ тур, за да се постигне точност и дълбочина на резултатите. Всеки от експертите действа самостоятелно без да комуникира с колегите си. След като е готов с мнението си, всеки експерт го оповестява. После се изчислява средностатистическия резултат на групата и се предоставят анонимно мненията и на другите експерти. Това обикновено става отново чрез писмо, като на всеки експерт се изпраща чужда оценка по темата. Така всеки от експертите може да я анализира и да преразгледа мнението си или да намери дори повече аргументи за първоначалната си оценка. След това всеки от експертите коригира своето мнение и пак го оповестява. Това се повтаря неколkokратно до пълно съвпадане на отговорите на експертите.

Сфера на прилагане

Методът Делфи най-често се прилага в областта на мениджмънта. Той е средство за вземане на управленски решения. Използва се в сферата на социално-икономическите процеси. В оригиналния си вид методът "Делфи" се използва за прогнозиране на момент за настъпване на определено събитие. Той обаче може да се използва и за прогнози, отговарящи на въпроса "Кога ще стане това?", и "Колко ще бъде стойността на даден показател към даден момент?". Ако се поиска мнение за стойностите на този показател за определени моменти, може да се получи оценка за развитието на показателя във времето. Практиката показва, че много рядко се прави изследване само по един въпрос. Това не е удобно по организационни причини (големи разходи; загуба на време, както от страна на служителите в организацията, така на специалистите). Освен това задаването на няколко въпроса от една и съща област води до по-голямо "замисляне" и "задълбочаване" и по-високо качество на получените отговори.

Предимства

Предимство на метода е, че се изисква обоснованата оценка на няколко експерти. Също така те трябва подробно да се аргументират за мненията си. Анализът на оценките на другите експерти и възможността за промяна на личното становище осигуряват постигане на най-точното и адекватно решение на проблема, който е поставен. Методът се използва за оптимизиране на процеса по събиране и анализ на информацията. Съществува контролираната обратна връзка в мненията. Тя позволява експертите да вземат под внимание някои обстоятелства, с които до тогава не са се съобразявали. Друго предимство на метода е, че отговорите са анонимни. Експертите работят самостоятелно. Така не може да има емоционална обвързаност на експертите с отговорите на колегите им. Методът се опира на индивидуалната преценка на редица експерти, което го прави полезен на мениджмънта на всяка организация. Предимство на метода Делфи е, че чрез него се осигурява "поглед" напред в бъдещето. Развитие на метода води до идеята за "електронен форум" - непрекъснато, циклично повтарящо се допитване до множество експерти и получаване на нови актуализирани данни по даден въпрос. Участието на високо ерудирани специалисти като експерти гарантира висока научност и достоверност на прогнозите. Лесно и бързо се извлича най-доброто от знанията и опита на най-квалифицирани експерти.

Недостатъци

Получените резултати от запитването може да не оправдаят очакванията. Дори ако те не са предвидени от експертите, това не обезсилва полезността на метода Делфи. Той все пак представя насоката на развитие на прогнозирания обект. Изисква се значителна подготвителна работа. Липсата на първоначална информация увеличава периода на адаптация или отклонява в някаква степен мнението на експертите. Създава се възможност да се поставят допълнителни въпроси към експертите, които не са от тяхната компетентност. Продължителността на процедурата е неопределена, поради възможността за наличие на повече сеанси. Ако не се спазват изискванията на процедурата се създава възможност за оказване на известен натиск върху мнението на експертите

Структура на етапите

Методът се изпълнява в няколко етапа:

1. Определя се група от хора, която да проведе допитването (работна група); Работната група играе ролята на организатор и ръководител при разработването на прогнозите и координира цялостната дейност по създаването и оформянето на концепциите за бъдещото развитие. Нейните членове трябва да са добре запознати с технологията на метода.

2. Определя се екип от специалисти, които да вземат участие при осъществяване на метода (експертна група). Експертната група включва видни специалисти в съответната област. Изборът на експерти е една от най-трудните и отговорни задачи, от правилното решаване, на която в много голяма степен зависят конкретните резултати. Експертите трябва да

бъдат не само добри специалисти в дадената област, но и да имат широк кръгзор, да виждат връзките на прогнозираните процеси с други процеси и явления, както и последиците от тях, да притежават определена доза въображение и творчески потенциал.

3. Определя се показател за мнението на групата. Най-често се използва медианата на редицата индивидуални мнения;

4. Формулират се въпросите от анкетната карта;

5. Всеки експерт предоставя своята оценка по поставените проблеми в писмен вид. Експертите генерират независимо един от друг идеи, като попълват първия въпросник, изпратен от работната група, след което го връщат.

6. Определя се средната оценка;

7. Съобщава се на всички средната оценка. На експертите се изпраща обобщението (средна оценка) с един втори въпросник, в който се търси потвърждение на мнението на съответния експерт.

8. Разменят се оценките на експертите и се представят анонимно на техните колеги за анализ;

9. Прави се втора оценка от страна на всеки експерт. Като се базират на обобщението от първия кръг, запитаните повторно и независимо оценяват предишните си отговори. Основната идея е, че становище, прието с консенсус, води до по-добро решение след няколко кръга на анонимна групова оценка.

10. Направените нови оценки се оповестяват пред всички експерти;

11. Процесът се повтаря няколко пъти до уеднаквяване на мненията на експертите по проблема. Процедурата може да продължи в няколко кръга, но след втория обикновено не настъпва никаква значима промяна.

12. Обобщават се окончателните резултати; Оценява се компетентността на експертите

Схема на метода

Мненията (прогнозните оценки) от проведеното допитване се подреждат във възходящ ред и за целите на изследването се използват само тези мнения, които попадат между първи и трети квартил, а се отстраняват най-песимистичните и най-оптимистичните прогнози, т.е. използват се средностатистическите резултати, като се абстрахираме от абсолютния минимум и абсолютния максимум. Така се постига по-голяма достоверност на резултатите и се отсяват мненията на експертите, които не са достатъчно компетентни. Нов тур се провежда, когато интервалът на разсейване (разликата между първи и трети квартил) е прекалено голям. Най-често това се дължи на нееднозначно или неточно формулиран въпрос или проблем. Ако се получи голямо разсейване, аргументите на експертите към стария въпрос се предоставят на всички заедно с коригирания въпрос. Резултатът е набор от коригирани мнения, при които е налице по-малко разсейване. По този начин могат да се направят още толкова тура, колкото са необходими. При извършване на чести и многобройни краткосрочни прогнози, ясно изпъква компетентността на експертите. Тези с най-точни прогнози "изплуват на повърхността".

В някои случаи към всеки въпрос се прилага подвъпрос за самооценка на компетентността на експертите по съответната тема. Тогава може при обработка на резултатите мненията да се претеглят с тези самооценки.

Източници: [Метод Делфи](#), [Групова динамика: 3.1.4.2 Метод “Делфи”](#)

Приложения на разновидности на Делфи метода в САЩ

АРКАНЗАС

Делфи метод – преценките по Делфи метода са друга форма за анализ на натовареността, използван в Съединените щати. В случаите на оценка на съдебните ресурси, съдиите са експертите относно това колко време отнема обработката (разглеждането) на определен вид дела в техните съдилища. Времевите преценки след това се умножават по настоящия брой на постъпващи дела от всеки вид и се разделят на количеството налично време за съдийска работа, за да се прецени необходимият брой съдийски места.

Делфи методът има много удобства. Тази форма на анализ може да бъде постигната ефективно от гледна точка на цена чрез семпли хартиени анкети и няма да изисква от изследвателя да инвестира прекомерно време за наблюдение на място. Въпреки това обаче, налага затруднения върху съдиите, които отговарят на въпросите в качеството на експерти, тъй като е необходимо „сносно“ количество отговори, за да се установят теглата на делата. Освен това, Делфи стойностите са застрашени и от изкуствено завишаване, тъй като съдиите може да мислят в крайности, докато отговарят на въпросите. Подобно завишаване може да се проконтролира чрез повторно проучване или фокус група. При повторното проучване тежестите от първия кръг на Делфи метода, отнасящи се до необходимото време за разглеждане на един вид дела, се показват на респондентите, които трябва да преценят дали тази тежест е основателна или твърде висока/ниска.

Комбинация между Делфи метод и времево проучване: Анализът на натовареността в Арканзас (на съдилищата с ограничена компетентност) използва Делфи техника за преценка, за да запази време за проучване и да увеличи съдийското участие. Всички съдии с ограничена компетентност са поканени да участват в първоначалните действия по проучването. В Арканзас имат опит, както с времето проучване, така и с Делфи метода. През по-голямата част от 90-те години са използвали Делфи метода. Към 2001 г. обаче се появява целта да се отговори на някои притеснения, произтичащи от Делфи изследванията. Съдиите изразяват мнение, че проследяване и осредняване на действителното време, прекарано в съда, би дало по-добри времеви преценки, отколкото събирането на становища, които имат склонност да преувеличават времето. Така се приема методология за времево проучване, което се провежда през 2002 г. с участието на извадка от почти една трета от всички щатски съдии с обща компетентност. Участниците са разнообразни във всички променливи - демографски,

регионални и въпроси на подсъдността, така че резултатите от проучването да могат да бъдат пренесени върху целия щат.

При сравнение между методологиите на времевото проучване и Делфи метода в съдилищата с обща компетентност, се установява, че в 61% от случаите двата метода достигат до еднакви резултати. В 64% от останалите случаи, където има разлика между времевото проучване и Делфи метода, резултатите от Делфи отразяват настоящата ситуация.

- Отнело им е много време да разработят методология, да обучат участниците в попълване на таблиците, да съставят таблиците и да съберат резултатите в окончателната форма
- Август – октомври (3 месеца) – разработване на методология от проучване на времето
- Ноември – декември (2 месеца) – обучаване на доброволци в метода на събиране на данни
- Януари – юни (6 месеца) – всеки участник изпраща поне двумесечни данни за електронно въвеждане и верифициране от Административния офис на съдилищата за пълнота и точност на данните
- Края на август – финализиране и разпространение на резултатите от времевото проучване

ПОДРОБНО ОПИСАНИЕ на методологията – стъпки:

1. първи тур на Делфи изследване – хартиени анкети до всички съдии; въпроси: 1) времето, прекарано като съдия или практикуващ адвокат; 2) броя на съдебни сесии в дадена времева рамка и продължителност на всяка; 3) количество несвързано с делата административно време, прекарано като съдия; 4) средно количество време, което различните дела и молби за съдебни постановления (заповеди) отнемат.

2. втори тур на Делфи изследване – фокус група, състояща се от 16 съдии от различни географски региони и демографски особености – преглежда теглата на делата от първия тур на Делфи; раздават им се материали, които съдържат: 1) резюме на отговорите на участника от първия тур, 2) усредните, средната и модалните отговори за теглата на делата и въпроси за молбите за съдебни постановления (заповеди), и 3) преценка на натовареността по съдебните процеси на участника (bench trials) въз основа на Годишния доклад на съдебната власт в Арканзас за 2003 г. Участниците са помолени да обмислят преценката за времевата стойност на всеки вид дело и да измерят/преценят дали тази преценка е твърде висока, твърде ниска или правилна.

3. Делфи анализ на статистиката на натовареността – данни за 10 години назад са били събрани, включващи постъпили, прекратени и решени дела.

4. съдийската работна година – хартиеното проучване + оценка на Комисия за оценяване на съдебните ресурси; 40-часова работна седмица x 52 седмици в година = 2 080 работни часове

годишно – 280 часа отпуск = 1 800 работни часове за година – 420 часа несвързани с делата административни дейности = 1 380 часа годишно работа по дела

5. анкета сред правоохранителните служители – относно ефикасността на съдебните произнасяния по молбите за съдебни постановления (заповеди) (заповеди за претърсване и заповеди за задържане)

6. анализ на данните

Делфи анализът, използван за съдилищата с ограничена компетентност в Арканзас, постави въпроси, свързани с настоящия начин, по който окръжните и градските съдилища водят дейността си в опит да установят колко редовни съдилища ще бъдат нужни за щата. Бяха зададени въпроси относно това колко време прекарват участниците като съдия и адвокат¹, колко често се провеждат съдебни процедури, колко време е нужно за несвързана с делата съдебна администрация и колко време отнемат различните видове дела и молби за съдебни постановления (заповеди).

Участниците в първия тур на Делфи метода са били помолени да уточнят в проценти времето, което прекарват в качество на съдия и на адвокат. Резултатите показват интересно сравнение между настоящата действителност и начина, по който окръзите могат да бъдат комбинирани, за да се образуват пълни съдийски бройки.

От Делфи анализа е изведена стойност на пълната работна натовареност. Приема се, че съдия, който правораздава на пълен работен ден, има 1 380 работни часа по дела годишно.

Компонентът за тегла на делата в Делфи анализа позволява диференциация между видовете дела. Теглата на делата са критична разлика за трансформиране на анализа на необработените данни в методология за Делфи метод или времево проучване.

Три повторения на Делфи са проведени. Първото повторение извежда резултати, използвайки хартиените анкети за теглата на делата и националните средни стойности за съдебните процеси (bench trials). Второто повторение извежда резултати, използвайки теглата на делата на фокус групата и нейните преценки на делопотока по граждански и наказателни дела. Резултатите от второто повторение са значително снижени в сравнение с първото. Третото повторение е наречено контролна група. Контролната група използва стойностите на фокус групата и тези на Националния център на щатските съдилища. Тя подава най-ниските Делфи резултати.

¹ В щата Арканзас има два вида съдилища с ограничена компетентност – районни и местни. В местните съдилища правораздават на непълно работно време съдии, които могат да бъдат заети и в частна практика като юристи. Повече [ТУК](#) (на англ. език).

Работната натовареност на районните съдилища в Канзас се измерва чрез количеството време, което отнема обработването на всички дела, с които се занимават районните съдилища, от първоначалното образуване до всички действия след произнасянето.

Най-очевидният начин за определяне на количеството време, което е нужно за обработването на различните дела, които преминават през районните съдилища, би бил всички съдии и служители да записват времето по всички дела, от образуване до окончателното решаване на делото. В много случаи това би изисквало съдиите и служителите да водят записи на времето си за повече от година. Това е непрактично и, за щастие, ненужно. Точна картина на времето, което е нужно за обработка на дела, може да се получи чрез представителна извадка, получена чрез времево проучване.

Националният център на щатските съдилища изработва базирана на събития методология в рамките на времево проучване за измерване на времето, което съдиите и съдебните служители прекарват в обработване във всички фази на работата на съда. Този процес представя точна и валидна картна на настоящите дейности в районните съдилища в Канзас по водене на работата. През времевата рамка, включваща се във времето проучване, всички съдии и съдебни служители следва точно да записват цялото време, което прекарват в работа по свързани с делата и несвързани с делата дейности.

Доколкото целта на проучването е да получи средното количество време, което съдиите и съдебните служители прекарват в работа по конкретен вид дела за година, времето, записано по време на времето проучване, трябва да бъде превърнато в годишно. Това се прави, като записаното време се умножи, за да запълни броя дни, които съдия и съдебен служител се очаква да работят за една година.

След като това се направи, се получава общото количество време, което се очаква да бъде прекарано в работа по всички дела от даден вип от всички съдии и съдебни служители в Канзас за година. След като е налице тази информация, могат да се изчислят теглата на делата. Това се прави, като се раздели общото време за даден вид дело на броя дела от този тип за щата за всяка година. Това число е тегло на делото – средното количество време, прекарано в работа по този вид дело за година.

Времево проучване

Ключов елемент във времето проучване е събиране на данни за времето за всички работни дейности. За това проучване всички съдии от районните съдилища и съдебните служители записват всяко време, действително прекарано в изпълнение на дейности, свързани с работата, в ежедневник, след което въвеждат времето в уеб базиран инструмент за събиране на данни. Записаните дейности включват времето, прекарано в работа по дела, работа, несвързана с дела, и пътуване.

А. Категории дела

Категориите дела представляват фундаментална основа за оценка на работната натовареност. Те отразяват, че различните видове дела отнемат различно количество време, за да бъдат решени. При разработването на категориите дела Комисията за оценяване на нуждата от съдии и Комисията за оценка на нуждата от съдебни служители (консултативни комисии) разделят работата по делата в районните съдилища на управляем брой категории дела, които консултативните комисии смятат законодателно и логически отчетливи, асоциирани с различни количества съдийска работа и покриващи пълния обхват от дела, които се разглеждат от районните съдилища в Канзас. Решават да събират данни по 23 вида дела. Това отразява достатъчна разбивка на видовете дела за получаване на точна представа за вариращите количества време, което е нужно за обработка на различните видове дела.

Б. Видове дейности

Целта при дефиниране на видовете дейности е била да се развие пълен списък на всички действия, съпътстващи работата на районния съд. За увеличаване на точността и последователността в отразяването от подаващите данните, списъкът с категориите действия е трябвало да бъде лесно разбираем и подходящ за водене на точни времеви записи.

Общо казано, цялата работа на районните съдилища може да се категоризира или като свързана с дела, или като несвързана с дела.

Що се отнася до работата по дела, работната дейност е по-нататък разграничена или като работа в съда, или такава извън съда. Накрая, цялата работа по дела е разграничена на досъдебна дейност, съдебна дейност, следсъдебна дейност и администриране във връзка с делата.

Що се отнася до категорията дейности, несвързани с делата, работната дейност е разделена на 9 отделни подкатегории, които представят пълен списък на цялата съдебна работа, която не е свързана с делата (въпроси на персонала, разпределяне на дела, водене на календар, въпроси на управлението, външна среща на персонала, бюджет, технологии).

В. Обучение

За да се осигури, че съдиите и съдебните служители, участващи в проучването, ще записват времето еднакво и последователно (съвместимо) в целия щат, екипът на Националния център на щатските съдилища и членовете на Комисията за оценяване на нуждата от съдии и Комисията за оценка на нуждата от съдебни служители подsigуряват обучение за всички служители на районните съдилища, участващи в проучването, за това как да записват своето време, използвайки уеб базиран инструмент за събиране на данни. Всички обучителни материали са предоставени също и на хартиен носител и на разположение на всички членове на районните съдилища в Канзас на специален уеб сайт, разработен специално за проучването в Канзас. Обучението и друга обяснителна информация, предоставена на участниците в проучването преди и по време на времето проучване, допринасят за надеждността на данните от Канзас.

Г. Два 4-седмични периода за събиране на данни

Данните от времевото проучване се събират от всички съдии и съответни съдебни служители в районните съдилища в Канзас през два отделни периода по 4 седмици. Първият период обхваща времето между 31.01.2011 г. и 25.02.2011 г. Вторият период обхваща времето от 18.04.2011 г. до 13.05.2011 г.

Канзас избира да използва два отделни периода за намаляване на потенциалния ефект върху изследването на сезонните вариации в работата на съдилищата. В допълнение, наличието на 8 седмици за събиране на данни отколкото 4 седмици усилва надеждността и валидността на крайните тегла на делата, защото осигурява, че повече от достатъчно информация ще бъде събрана за получаване на точни средни стойности за практиките и времето за обработка на делата за всички измервани видове дела.

Д. Участие

Върховният съд на Канзас и консултативните комисии на проучването силно вярват, че целият персонал на районните съдилища, основно ангажиран в обработката на дела, трябва да участва във времевото проучване за получаване на най-надеждните и представителни налични данни. Били са предприети умножени усилия за комуникация с всички съдии и съдебни служители за постигане на тази цел, включително писма от председателя на Върховния съд до всички тях, наблюдаващи на важноста от участието.

Нивото на участие от страна на съдебните служители е изключително. Наблюдава се 100% ниво на участие от всички 246 районни съдии и районни магистрати (изпълняващи съдийски функции) през всеки от периодите. Нивото на участие при съдебните служители е над 99%.

Високите нива на участие на съдиите и съдебните служители във времевото проучване, както и удължения период на проучването, произвеждат висококачествени данни, които Националният център на щатските съдилища да използва за изчисляване на предварителни тегла на делата, използвайки установената методология. С увереност може да се каже, че резултатите от времевото проучване са представителни за работата на районните съдилища и представят точна и валидна картина на съвременните дейности в районните съдилища в Канзас при водене на работата им.

КАЧЕСТВЕНИ ПОКАЗАТЕЛИ

Предварителните тегла на делата, изведени чрез времевото проучване, измерват количеството време, което съдиите и съдебните служители *понастоящем* прекарват в извършване на работата, която се генерира от различните видове дела, образувани в районните съдилища в Канзас. Това, което те не непременно измерват, е дали това е количеството време, което съдиите и служителите *би трябвало* да прекарват. За да отговорят някак на този проблем, биват въведени качествени компоненти в оценката на работната натовареност. Тези компоненти изследват такива фактори, като дали настоящите практики позволяват адекватно време за качествена работа и дали има организационни бариери пред достатъчното и ефективно осъществяване на работата на съдилищата. Качествените компоненти, на които се опира изследването, включват:

1. Обратна връзка от служители в съдебната власт

2. Изследване на времевата адекватност
3. Срещи на фокус група
4. Делфи процес.

ОБРАТНА ВРЪЗКА

Разпознавайки ценността на колективната експертиза на съдиите и съдебните служители в районните съдилища, тяхното участие в изследването е настоятелно поискано. Офисът на съдебната администрация разработва уеб страница специално за това изследване, за да информира своевременно служителите и гражданите за него. В допълнение, създаден е адрес за разпространяване на групови имейли, така че служителите да могат да изпращат коментари и въпроси до комисиите, както и комисиите да могат да комуникират лесно помежду си. Тези мерки позволяват на всички съдии и съдебни служители възможност да дават всякаква обратна връзка по всеки аспект на проучването и, по-важно, по работата на съдилищата.

ИЗСЛЕДВАНЕ НА ВРЕМЕВАТА АДЕКВАТНОСТ

За получаване на щатска перспектива относно това дали съдебният персонал има адекватно време да върши работата на районните съдилища качествено, всички участници във времевото проучване са поканени да попълнят уеб базирано изследване на времевата адекватност. Този качествен елемент на оценката на натовареността дава допълнителна информация, която да помогне да се оценят теглата на делата и да се осигури, че моделът за оценка на нуждите предоставя адекватно време за качествено представяне.

Участието е засилено. 72,1% от съдиите и 82,9% от съдебните служители попълват анкетата. Високата степен на участие адекватно представя възгледите на съдиите и съдебните служители в Канзас.

Респондентите са попитани за всеки от 23-те вида дела дали имат „достатъчно време, за да се запознаят достатъчно и да обмислят в достатъчна степен, преди да вземат решение” във всички етапи на тяхната работа по делата.

Съдебните служители са попитани за всеки от 23-те вида дела дали по време на типичната работна седмица обикновено имат усещането, че имат „достатъчно време” да изпълнят всички задачи, свързани с тяхната работа до степен на „лична удовлетвореност”.

Съдиите и съдебните служители са също попитани дали имат адекватно време по отношение на несвързаните с дела действия, измерени по време на времевото проучване.

Всеки респондент може да оцени всеки въпрос с оценка от 1 до 5. Оценки 1, 3 и 5 имат отправни твърдения, оценки 2 и 3 са оставени като отворени опции между отправните твърдения. Кореспондиращите опции за отговор са:

(1) „Почти никога нямам достатъчно време”

(3) „Обикновено имам достатъчно време”

(5) „Почти винаги имам достатъчно време“

Отговор „не е относимо“ също е предвиден за дейности, които респондентът не извършва регулярно.

Средна оценка от 3,0 или повече показва, че, като група, респондентите съобщават, че имат адекватно време да изпълняват специфичните задачи през по-голямата част от времето. Средна стойност за дейности по-малка от 3,0 показва, че трябва да се обмисли приспособяване на теглата на делата, за да се получи повече време.

Екипът на Националния център на щатските съдилища събира отговорите и анализира резултатите. За всеки вид дейност по видове дела се образува средна щатска оценка. Като цяло резултатите не показват, че някои от теглата следва да бъдат приспособени. Въпреки това обаче има известен брой дейности и дела, по които съдии и съдебни служители съобщават, че нямат адекватно време да вършат работата си.

СРЕЩИ НА ФОКУС ГРУПА

За добиване на задълбочено разбиране за разнообразието от въпроси, пред които се изправят съдиите и съдебните служители в своята работа, се провеждат срещи на фокус група на 4 места в щата. Целият съдебен персонал в Канзас е поканен да присъства или да участва чрез изпращане на възгледите си писмено.

Сесиите на фокус групата предоставят възможност съдиите и съдебните служители да представят допълнителна информация на членовете на Националния център на щатските съдилища, съдействащи в изследването, и на членовете на комисиите за оценка на нуждата от съдии и служители, която информация би могла да е полезна при анализиране на данните от изследването и идентифициране на стратегии, които в момента се разработват, или стратегии, които могат да бъдат предприети, за подобряване на ефикасността и качеството в извършване на работата на съдилищата.

Срещите са насрочени между първия и втория периоди за събиране на данни, така че елементите на времето проучване още да са пресни в съзнанието на съдиите и служителите. По време на всяка от срещите е поискана справка дали първият период за събиране на данни е бил типичен работен период и дали инструментите за събиране на данни са били достатъчни да отразят разнообразието на работните дейности на съдебния персонал. Отвъд това срещите се фокусират върху дискусии относно настоящи и потенциални стратегии за обработка на дела, за които се вярва да увеличават ефикасността и качеството, както и области, където ресурсни ограничения и други бариери неблагоприятно се отразяват на ефективността.

ДЕЛФИ ПРОЦЕС

В седмицата от 15 август, 2011 г. екипът на Националния център на щатските съдилища организира качествен преглед на предварителните тегла на делата, използвайки вариант на метода Делфи.

Четиринадесетте членове на Комисията за оценка на нуждите от съдии участват като част от Делфи групата. За да се използва пълният обхват на експертизата на членовете на съдебната власт в Канзас, всички други съдии в щата са поканени да участват в Делфи сесиите.

Съдебните Делфи сесии са устроени да информират участващите съдии как са били разработени предварителните тегла на делата и да отговорят на въпроси или притеснения и получат обратна връзка върху целия процес, използван за изработване на тегла на делата. След като това е направено, членовете на Комисията за оценка на нуждите от съдии започват систематичен преглед на: предварителните тегла, информация, получена от изследването за адекватност на времето и срещите на фокус групата, и техния личен опит като съдии, за да направят препоръки за окончателните тегла на делата.

Осемте членове на Комисията за оценка на нуждата от съдебни служители, които са административни секретари, участват като представители на Комисията в Делфи процеса. Служител на Офиса на съдебната администрация, който преди това е бил административен секретар, също е поканен да участва без право на глас. Представителите на Комисията за оценка на нуждата от съдебни служители в Делфи процеса се занимават със систематичен преглед на предварителните тегла на делата, информация, получена чрез проучването на времевата адекватност и срещи на фокус групата, информация, събрана от разговори и дискусии с техни колеги из щата, и техния личен опит от съдилищата в Канзас, за да направят препоръки за окончателните тегла на делата за съдебните служители.

Изследване за претегляне на делопотока: Тегла на делата

Комисиите за оценка на нуждите от съдии и съдебни служители са отговорни за одобряването на финалните тегла на делата за районните съдилища в Канзас. Преди определянето им, консултативните комисии се занимават със систематичен преглед на: резултатите от времевото проучване, предварителните тегла на делата, входните данни от качествените фактори и техния собствен опит и експертиза.

Консултативните комисии са убедени, че времевото проучване е произвело отлични данни в подкрепа на предварителните тегла на делата. Те решават, че ще са нужни значителни доказателства, за да подкрепят модификацията на тегло на дело, получено чрез времевото проучване.

Предприет е внимателен преглед на всяко от предварителните тегла на делата. Значими дискусии се центрират върху четири категории дела. В края, консултативните комисии намират достатъчно основания, за да модифицират едно тегло на дела: съдийското тегло на категорията дела настойничество/попечителство.